

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

10 mai 2007*

În cauza C-508/04,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 8 decembrie 2004,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnii M. van Beek și B. Schima, în calitate de agenți, asistați de M. Lang, Rechtsanwalt, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Republicii Austria, reprezentată de domnii E. Riedl și H. Dossi, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), domnii G. Arestis, J. Malenovský și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 ianuarie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Prin cererea formulată, Comisia Comunităților Europene a solicitat Curții să constate faptul că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1, al articolului 6 alineatele (1)-(4), precum și al articolelor 7, 11, 12, 13, 15, al articolului 16 alineatul (1) și al articolului 22 litera (b) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109, denumită în continuare „directiva”).

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

- 2 Articolul 1 din directivă conține diferite definiții, printre care figurează următoarele:

„(e) *stadiul de conservare a unui habitat natural* înseamnă efectul unui ansamblu de factori care influențează habitatul natural și speciile sale specifice, putând afecta aria de extindere naturală pe termen lung a habitatului, structura și funcțiile acestuia, precum și supraviețuirea pe termen lung a speciilor sale specifice pe teritoriul prevăzut la articolul 2.

Stadiul de conservare a unui habitat natural este considerat «corespunzător» dacă:

- aria sa de extindere naturală și teritoriile care se încadrează în această arie sunt stabile sau în creștere;

- structura și funcțiile sale specifice, necesare pentru menținerea sa pe termen lung, există și vor continua, probabil, să existe în viitorul apropiat și

- stadiul de conservare a speciilor sale specifice este corespunzător, în conformitate cu definiția de la litera (i);

[...]

(g) *specii de importanță comunitară* înseamnă speciile care, pe teritoriul prevăzut la articolul 2, sunt:

(i) amenințate cu dispariția, cu excepția acelor specii a căror arie de extindere naturală este doar marginală în cadrul respectivului teritoriu și care nu sunt în pericol sau vulnerabile în regiunea paleartică occidentală;

(ii) vulnerabile, adică specii care vor trece, foarte probabil, într-un viitor apropiat, în categoria speciilor amenințate dacă factorii care le amenință continuă să acționeze;

- (iii) rare, adică au populații mici care nu sunt deocamdată amenințate sau vulnerabile, dar riscă să ajungă în această situație. Speciile respective trăiesc pe arii geografice reduse sau sunt răspândite în număr mic pe suprafețe întinse

sau

- (iv) endemice și au nevoie de o atenție deosebită prin natura specială a habitatului lor și/sau prin impactul potențial al exploatării lor asupra habitatului propriu și/sau prin impactul potențial al exploatării lor asupra stadiului de conservare a speciei.

Aceste specii sunt sau ar putea fi enumerate în anexa II și/sau în anexele IV sau V;

- (h) *specii prioritare* înseamnă speciile prevăzute la litera (g) punctul (i), a căror conservare a devenit o responsabilitate de prim rang pentru Comunitate, având în vedere procentul din aria lor de extindere naturală care intră în teritoriul prevăzut la articolul 2; aceste specii prioritare sunt evidențiate printr-un asterisc (*) în anexa II;
- (i) *stadiul de conservare a unei specii* înseamnă efectul unui ansamblu de factori care influențează specia respectivă, putând afecta aria de extindere naturală pe termen lung a speciei și abundența populației acesteia pe teritoriul prevăzut la articolul 2.

Stadiul de conservare este considerat «corespunzător» dacă:

- datele de dinamică a populației pentru specia respectivă indică faptul că specia se menține pe termen lung ca element viabil al habitatelor sale naturale;

- aria de extindere naturală a speciei nu se reduce și nici nu amenință să se reducă în viitorul apropiat și

- specia dispune și este foarte probabil că va continua să dispună de un habitat suficient de extins pentru a-și menține populația pe termen lung;

[...]

- (1) *arie specială de conservare* înseamnă un sit de importanță comunitară desemnat de către un stat membru prin acte administrative sau clauze contractuale, în care se aplică măsurile de conservare necesare pentru menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și/sau a populațiilor din speciile pentru care a fost desemnat respectivul sit.”

- 3 Potrivit articolului 6 alineatul (1) din directivă: „Pentru ariile speciale de conservare, statele membre adoptă măsurile de conservare necesare, inclusiv, după caz, planuri de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare, precum și actele administrative sau clauzele contractuale adecvate în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I sau ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul respectivelor situri.”

- 4 Articolul 6 alineatul (2) din directivă prevede: „Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita, pe teritoriul ariilor speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii, în măsura în care perturbările respective ar putea fi relevante în sensul obiectivelor [...] directive[i].”

- 5 Articolul 16 alineatul (1) din directivă prevede:

„Statele membre pot deroga de la dispozițiile articolelor 12, 13, 14 și ale articolului 15 literele (a) și (b), cu condiția ca derogarea să nu afecteze negativ menținerea populațiilor din speciile respective la un stadiu corespunzător de conservare în aria lor de extindere naturală și în măsura în care nu există o alternativă satisfăcătoare la derogare, în următoarele scopuri:

(a) pentru a proteja fauna și flora sălbatică și pentru a conserva habitatele naturale;

(b) pentru a evita daunele grave asupra recoltelor, efectivelor de animale, pădurilor, exploatațiilor piscicole, apelor și altor forme de proprietate;

(c) în folosul sănătății și siguranței publice sau pentru alte motive cruciale de interes public major, inclusiv din rațiuni de ordin social sau economic și în situații care ar avea efecte benefice de importanță majoră asupra mediului;

(d) în scopuri educative și de cercetare, pentru repopulare sau pentru reintroducerea anumitor specii, precum și pentru operațiunile de reproducere necesare acestor scopuri, inclusiv propagarea artificială a plantelor;

(e) pentru a permite, în condiții de strictă supraveghere, după criterii selective și la un nivel limitat, prelevarea sau deținerea de anumite specimene din speciile enumerate în anexa IV, în număr limitat, stabilit de autoritățile naționale competente.”

6 Articolul 22 litera (b) din directivă prevede în special că statele membre „se asigură că introducerea deliberată în natură a unei specii neindigene pentru un anumit teritoriu este reglementată astfel încât să nu afecteze negativ speciile de faună și floră sălbatică sau habitatele naturale în aria lor de extindere naturală și, dacă este necesar, interzic introducerea respectivă”.

Actele cu putere de lege și normele administrative din diferitele landuri austriece a căror conformitate cu dispozițiile directivei este contestată

Landul Austria Inferioară

- 7 Este vorba despre dispozițiile următoare: articolul 95 din Legea privind vânătoarea din landul Austria Inferioară [Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. (Niederösterreich) nr. 76/74, denumită în continuare „Nö JagdG”], articolul 9 alineatul (5), articolul 17 alineatul (5), articolul 20 alineatul (4), precum și articolele 21 și 22 din Legea privind protecția naturii din landul Austria Inferioară [Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBl. (Niederösterreich) nr. 87/00, denumită în continuare „Nö NSchG”].
- 8 Articolul 95 din Nö JagdG prevede:

„(1) Sunt interzise toate metodele neselective de vânătoare; se interzice în special:

[...]

3. vânătoarea pe timp de noapte, și anume în cursul intervalului de timp care începe cu 90 de minute după apusul soarelui și se termină cu 90 de minute înainte de răsăritul soarelui; această interdicție nu se aplică vânătorii de porc mistreț și animale de pradă, cocoși de munte, cocoși de mestecăn, găște sălbatice, rațe sălbatice și becață;

4. utilizarea, pentru capturarea sau uciderea vânatului, de dispozitive de iluminare a țintelor, cu excepția lămpilor mobile, de surse de lumină artificială, precum aparatele cu raze infraroșii, de aparate de ochire automate, de dispozitive de ochire cu un convertizor de imagine sau cu lunetă electronică pentru tir de noapte, precum amplificatoarele de lumină reziduală;

[...]

8. utilizarea ca momeală vie a păsărilor orbite sau mutilate, precum și a momelilor anesteziate; utilizarea casetofoanelor, a dispozitivelor electrice sau electronice capabile să ucidă sau să amețească; utilizarea oglinzilor sau a altor mijloace de orbire, a explozivilor sau a plaselor neselective; gazarea sau fumigarea;

9. vânătoarea vânatului cu pene cu ajutorul lațurilor, sârmelor, cârligelor, plaselor sau capcanelor;

10. vânătoarea din aeronave sau din autovehicule în mișcare sau din vapoare propulsate cu o viteză mai mare de 5 kilometri pe oră.

[...]”

9 Articolul 9 din Nö NSchG prevede:

„[...]

(2) [...] se înțelege prin:

[...]

6. stadiu de conservare a unui habitat natural: efectul unui ansamblu de factori care influențează habitatul natural, precum și speciile specifice pe care le adăpostește, putând afecta pe termen lung aria sa de extindere naturală, structura și funcțiile acestuia, precum și supraviețuirea pe termen lung a speciilor sale specifice;

7. specii prioritare: plantele și animalele sălbatice a căror conservare a devenit o responsabilitate de prim rang pentru Comunitate și care sunt evidențiate printr-un asterisc (*) în anexa II la Directiva habitate;

8. stadiu de conservare a unei specii: efectul unui ansamblu de factori care influențează specia respectivă, putând afecta pe termen lung aria de extindere naturală și abundența populației sale;

9. obiective de conservare: menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale menționate în anexa I la Directiva habitate și a

speciilor de floră și faună menționate în anexa II la directiva respectivă prezente într-un sit de importanță comunitară, precum și a speciilor de păsări enumerate în anexa I la Directiva păsări și menționate la articolul 4 alineatul (2) din directiva respectivă, care trăiesc într-o arie europeană de conservare a păsărilor și a habitatelor acestora.

(3) Guvernul landului clasifică prin regulament siturile menționate la alineatul (1) ca arii speciale de conservare, denumite «arii europene de conservare». Pot fi clasificate ca arie europeană de conservare în special ariile de protecție a naturii și ariile de protecție a peisajului deja existente.

(4) Regulamentul adoptat în temeiul alineatului (3) definește limitele teritoriale ale ariei de conservare, obiectul protejat respectiv, în special tipurile de habitate naturale prioritare și speciile prioritare, obiectivele de conservare, precum și, după caz, obligațiile și interdicțiile necesare pentru a atinge un stadiu de conservare corespunzător. Acesta interzice în special măsurile care pot să conducă la distrugerea ariei de conservare sau a elementelor acesteia sau să afecteze în mod semnificativ aria respectivă sau elementele acesteia. Nu sunt afectate dispozițiile de protecție mai restrictive decât prezenta lege.

(5) Ariile europene de conservare fac, după caz, obiectul unor măsuri adecvate de întreținere, dezvoltare și conservare (plan de gestionare), de natură publică sau privată, care răspund exigențelor ecologice aplicabile habitatelor naturale din anexa I și speciilor din anexa II la Directiva habitate, precum și speciilor de păsări din anexa I la Directiva păsări prezente în aceste arii. Aceste măsuri, în cazul în care au implicații pentru amenajarea teritoriului, sunt prezentate comitetului consultativ pentru amenajarea teritoriului, cu excepția măsurilor privind administrarea ariilor europene de conservare.

(6) Guvernul landului supraveghează și documentează stadiul de conservare a habitatelor naturale și a animalelor și plantelor sălbatice. Pentru aceasta, el ține seama în special de habitatele naturale prioritare și de speciile prioritare.”

10 Articolul 17 din Nö NSchG prevede:

„[...]”

(5) Plantarea și promovarea plantelor care nu sunt autohtone și a celor care nu sunt adaptate locului respectiv, precum și introducerea și promovarea, în spații libere, a animalelor care nu sunt autohtone necesită autorizație din partea guvernului federal. Autorizația se refuză dacă populațiile autohtone adaptate, caracteristicile naturale (genetice) ale speciilor de animale și plante autohtone sau frumusețea și caracteristicile peisajului sunt afectate în mod durabil.”

11 Articolul 20 din Nö NSchG prevede:

„[...]”

(4) Guvernul landului poate decide să acorde derogări [...], în special în scopuri științifice sau pedagogice, dacă nu există riscul să rezulte un pericol pentru flora și fauna sălbatice protejate. Autorizația trebuie să indice cel puțin:

1. speciile care fac obiectul derogării,

2. mijloacele, dispozitivele și metodele de capturare sau de ucidere și

3. controalele ce trebuie efectuate.”

¹² Articolul 21 din Nö NSchG prevede:

„(1) Fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale regulamentelor și deciziilor administrative adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia, măsurile privind utilizarea comercială a terenurilor nu sunt, în principiu, afectate [...]. Această dispoziție derogatorie nu se aplică dacă sunt afectate în mod intenționat plante și animale protejate sau habitate protejate sau când plante și animale amenințate cu dispariția [...] sunt afectate de măsurile respective.

(2) Fără a aduce atingere normelor specifice prevăzute de dispozițiile prezentei legi sau ale regulamentelor și deciziilor administrative adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia, măsurile privind utilizarea agricolă sau silvicolă modernă și durabilă a terenurilor în cadrul unei exploatații agricole sau forestiere nu sunt, în principiu, afectate [...]. Această dispoziție derogatorie nu se aplică dacă sunt afectate în mod intenționat plante și animale protejate sau habitate protejate sau când plante și animale amenințate cu dispariția [...] sunt afectate de măsurile respective.

(3) O utilizare agricolă sau silvicolă este considerată modernă și durabilă dacă, în cadrul unei exploatații agricole sau forestiere, activitățile sunt destinate producției sau obținerii de produse vegetale sau animale și sunt organizate conform unor proceduri uzuale într-o anumită regiune și la un moment dat sau pe baza

experiențelor transmise și dacă utilizarea respectivă, adaptată condițiilor naturale, garantează în mod durabil performanțe într-un sistem în stare bună de funcționare, fără a epuiza bazele de producție și a supune natura și peisajele unei presiuni nejustificate.”

13 Articolul 22 din Nö NSchG prevede:

„(1) În schimbul sau în completarea salvagădării intereselor de mediu de către autoritățile publice, landul Austria Inferioară poate să încheie convenții de drept privat pentru a atinge obiectivele de protecție a naturii, în special în vederea conservării, întreținerii, protecției și dezvoltării siturilor valoroase pentru protecția naturii sau importante pentru peisaj. Obiectul acestui tip de convenții este, înainte de toate, conservarea și întreținerea, în condiții corespunzătoare, a apelor de suprafață stagnante, naturale sau seminaturale, de mici dimensiuni, a preriilor umede și a siturilor seci și nefertile, precum și a tufișurilor situate în afara pădurilor și a mărăcinișurilor valoroase pentru protecția naturii. Celelalte măsuri de susținere includ în special:

- indemnizarea pentru măsuri de creare, conservare sau ameliorare a altor situri și obiecte valoroase pentru protecția naturii;

- promovarea unui mod de utilizare sau de exploatare conform în special intereselor de protecție a naturii în cadrul siturilor importante din punct de vedere ecologic sau pentru peisaj;

- promovarea măsurilor destinate ameliorării unor importante funcții geoecologice (spre exemplu, rețeaua de biotopuri, extinderea culturilor, adoptarea unor metode ecologice de exploatare agricolă și silvicolă).

[...]”

Landul Austria Superioară

- 14 Este vorba despre articolul 15 alineatul (2) din Legea privind protecția naturii și a peisajelor din landul Austria Superioară [Öberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz, 2001, LGBl. (Oberösterreich) nr. 129/2001, denumită în continuare „Oö NSchG”].

- 15 Această dispoziție prevede:

„Ariile de protecție a peisajelor [...], elementele peisajelor protejate [...], ariile europene de conservare [...] sau ariile de protecție a naturii [...] pot face obiectul unor planuri de întreținere a peisajelor întocmite de guvernul landului și ce prevăd măsuri care, în conformitate cu alineatul (1), sunt necesare în interes public și care nu îngreunează în mod semnificativ exploatarea economică autorizată a terenurilor respective. Cu excepția dispozițiilor contrare ale unui contract de drept privat sau ale unui text legislativ, costurile pentru punerea în aplicare a acestor planuri de întreținere a peisajelor sunt în sarcina landului, în calitate de titular de drepturi private. Proprietarul terenului nu se poate opune punerii în aplicare a acestor măsuri.”

Landul Salzburg

¹⁶ Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 3a, articolul 5 punctele 8-10, articolele 22a și 22b, articolul 29, precum și articolul 34 din Legea privind protecția naturii din landul Salzburg [Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBl. (Salzburg) nr. 73/1999, denumită în continuare „Sbg NSchG”]; articolul 104 alineatul (4) din Legea din Salzburg privind vânătoarea [Salzburger Jagdgesetz 1993, LGBl. (Salzburg) nr. 100/1993, denumită în continuare „Sbg JagdG”].

¹⁷ Articolul 3a din Sbg NSchG prevede:

„(1) La aplicarea prezentei legi și a regulamentelor adoptate în temeiul acesteia, trebuie reținut ca principiu de bază că interesul general de protecție a naturii poate avea prioritate față de orice alt interes.

(2) Sunt autorizate sau luate în considerare, prin salvagardarea într-o largă măsură a intereselor de protecție a naturii, măsurile cu privire la care s-a stabilit că servesc direct unor interese generale foarte importante [...] dacă:

1. în cazul concret, celelalte interese generale prevalează asupra intereselor de protecție a naturii și
2. s-a stabilit că nu există nicio soluție alternativă adecvată pentru măsura în cauză care ar aduce atingere în mai mică măsură intereselor de protecție a naturii.

(3) În cazul în care este previzibil că măsurile luate în temeiul alineatului (2) vor afecta în mod semnificativ tipuri de habitate naturale prioritare [...] sau specii prioritare [...] în arii europene de conservare în sensul articolului 5 punctul 10 literele (a) și (c), pentru a compara interesele, pot fi luate în considerare numai motivele privind următoarele interese generale:

1. viața și sănătatea umană,
2. siguranța publică,
3. consecințe benefice primordiale pentru mediu.

Pentru a lua în considerare alte interese generale atunci când se compară interesele, trebuie obținut avizul prealabil al Comisiei [...]. Decizia trebuie să țină seama de acest aviz.

(4) Dacă, după compararea intereselor, potrivit alineatelor (2) și (3), nu prevalează interesele de protecție a naturii, vătămarea previzibilă care va rezulta din intervenție trebuie – cu excepția cazurilor menționate la alineatul (6) – să fie compensată prin măsuri substitutive adecvate. Compensarea se dispune prin decizie administrativă. Dacă intervenția privește habitate speciale și populații de animale sau plante, măsura substitutivă va consta în primul rând în crearea de habitate de înlocuire. Aceste habitate de înlocuire sunt create, în măsura în care este posibil, în imediata apropiere a locului intervenției. În cazul imposibilității de a crea habitate de

înlocuire, solicitantului îi este impusă, prin decizie administrativă, plata unei sume de bani care corespunde aproximativ costului unei măsuri substitutive adecvate. Dacă habitatele de înlocuire nu pot fi create decât într-o măsură insuficientă, suma de bani ce trebuie plătită va fi redusă în mod corespunzător.

(5) În cazul ipotezei prevăzute la alineatul (4), pentru ariile europene de conservare, guvernul landului asigură continuitatea rețelei ecologice europene «Natura 2000». Măsurile adoptate în acest scop sunt comunicate Comisiei [...].

(6) Nu trebuie prescrise măsuri substitutive pentru măsuri care:

1. sunt necesare și inevitabile ca urmare a unei amenințări a vieții sau a sănătății umane sau pentru a împiedica prejudicii grave asupra economiei țării și
2. nu au niciun impact asupra ariilor europene de conservare.”

¹⁸ Articolul 5 din Sbg NSchG prevede:

„În sensul prezentei legi, se înțelege prin:

[...]

8. Intervenție în cadrul unui sit sau obiect protejat: măsuri temporare sau permanente care, pentru situl protejat sau pentru obiect sau față de obiectivul de protecție, în mod individual sau împreună cu alte măsuri, pot avea consecințe care nu sunt neglijabile sau cu privire la care se poate prevedea că repetarea sau acumularea vor avea astfel de consecințe. Se consideră tot intervenție și situația în care măsurile au sursa în exteriorul sitului protejat sau al obiectului protecției.

9. Obiective de conservare a unei arii europene de conservare: menținerea sau readucerea la un stadiu corespunzător de conservare

a) a habitatelor naturale indicate în anexa I la Directiva habitate sau a speciilor de animale și plante cuprinse în anexa II la această directivă;

b) a speciilor de păsări indicate în anexa I la Directiva păsări și a speciilor migratoare care apar în mod regulat [articolul 4 alineatul (2) din această directivă] și a habitatelor acestora, acordând o atenție deosebită zonelor umede de importanță internațională.

10. Arii europene de conservare:

a) arii de importanță comunitară incluse în lista prevăzută la articolul 4 alineatul (2) din Directiva habitate;

- b) arii incluse, în așteptarea stabilirii listei menționate la litera a), într-o listă stabilită conform articolului 4 alineatul (1) din Directiva habitate;

- c) arii de protecție a păsărilor în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva păsări

[...]"

¹⁹ Articolul 22a din Sbg NSchG prevede:

„[...]

(2) Guvernul landului adoptă, prin regulament, dispoziții de protecție a ariilor europene de conservare, care includ, în toate cazurile, obiectivul de protecție și obligațiile și interdicțiile necesare. Regulamentul respectiv definește și limitele ariei de conservare. Obiectivul de protecție indică obiectivele de conservare (articolul 5 punctul 9) a ariei de conservare respective. [...]

(3) Regulamentul privind ariile europene de conservare poate interzice sau impune măsuri și poate autoriza anumite intervenții în general sau prin autorizație derogatorie acordată de către guvernul landului. Prin obligații, interdicții și condiția autorizării, se asigură faptul că habitatele naturale în cauză nu sunt deteriorate și că

speciile de animale și plante care trebuie menținute sau readuse la un stadiu de conservare corespunzător, potrivit obiectivului de protecție, nu sunt perturbate în mod semnificativ.

(4) Înainte de a acorda o derogare, guvernul landului verifică dacă intervenția este de natură să afecteze în mod semnificativ acele elemente ale ariei europene de conservare care sunt esențiale pentru obiectivele de conservare (articolul 5 punctul 9) (evaluarea impactului). Derogarea este acordată numai dacă nu se poate prevedea nicio vătămare semnificativă.

(5) Adoptarea regulamentului în temeiul alineatelor (2) și (3) nu este necesară atunci când protecția suficientă a ariei și îndeplinirea obiectivului de conservare sunt deja asigurate prin alte măsuri. Dispozițiile de protecție mai restrictive nu sunt afectate.

(6) Dacă este necesar, se întocmesc și se pun în aplicare planuri de întreținere a peisajelor, precum și planuri detaliate pentru aria europeană de conservare, ținând seama de articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva păsări și de articolul 6 alineatul (1) din Directiva habitate. Guvernul landului controlează în mod regulat stadiul de conservare a ariilor europene de conservare, acordând o atenție deosebită tipurilor de habitate naturale prioritare și speciilor prioritare.”

20 Potrivit articolului 22b din Sbg NSchG:

„(1) Până la adoptarea unor măsuri de protecție suficiente [...], pot fi realizate operațiuni de exploatare a terenurilor numai astfel cum au fost realizate în mod legal, [...]

(2) Autorizația guvernului landului este necesară pentru orice măsură suplimentară față de cele menționate la alineatul (1), care poate să afecteze în mod semnificativ habitatele naturale sau speciile de animale sau plante care trebuie menținute sau readuse la un stadiu de conservare corespunzător, în conformitate cu Directiva păsări sau cu Directiva habitate.

(3) Această autorizație trebuie acordată dacă, pe de o parte, măsura nu poate determina nici o deteriorare a habitatelor menționate la alineatul (2), nici o perturbare considerabilă a speciilor menționate la alineatul (2) și, pe de altă parte, nu este contrară obiectivului de conservare sau de creare a unui stadiu corespunzător de conservare a acestor habitate sau specii.

(4) Dispozițiile de protecție mai restrictive nu sunt afectate.”

21 Articolul 29 din Sbg NSchG prevede:

„(1) Plantele sălbatice care cresc liber în natură, a căror populație este amenințată în mod general sau în arii determinate și pentru conservarea cărora există un interes general justificat prin protecția naturii, precum și plantele care sunt necesare pentru conservarea unui ecosistem în echilibru, în special pentru a asigura menținerea populațiilor altor specii de plante și animale, pot fi protejate, în întregime sau în parte, prin regulament al guvernului landului. Protecția poate fi limitată atât în timp, cât și în spațiu.

(2) Protecția completă a plantelor acoperă toate părțile plantei, aflate în și deasupra solului. Aceasta include interdicția de a vătăma planta, de a o distruge, de a o

îndepărta din situl său sau de a supune situl în cadrul căruia sunt prezente plante din specia în cauză oricărui tratament care amenință sau exclude supraviețuirea acestuia, precum și interdicția de a poseda, transporta, primi sau oferi, cu titlu oneros sau gratuit, plante care au fost luate din natură. Interdicția de a poseda, transporta, primi sau oferi, cu titlu oneros sau gratuit, se aplică și oricărui produs obținut din plantă, precum și oricărui bun, dacă reiese dintr-un document justificativ, din ambalaj, dintr-o etichetă sau din orice altă circumstanță că este vorba de părți ale plantei în cauză sau de produse obținute din aceasta.”

22 Articolul 34 din Sbg NSchG prevede:

„(1) La cerere, autoritățile competente în domeniul protecției naturii pot decide să acorde derogări de la interdicțiile prevăzute [printre altele] la articolul 29 alineatele (2) și (3) [...]. Autorizația nu poate [...] fi acordată decât pentru măsuri care au în vedere unul dintre următoarele obiective:

1. sănătatea publică, inclusiv fabricarea medicamentelor;
2. fabricarea băuturilor;
3. siguranța publică;
4. siguranța aeriană;

5. protecția plantelor și a animalelor sălbatice sau conservarea habitatelor acestora;
6. cercetarea sau educația;
7. repopularea sau deplasarea populațiilor;
8. prevenirea daunelor importante asupra culturilor sau pădurilor, animalelor de fermă sau domestice, zonelor de pescuit sau corpurilor de apă;
9. construirea instalațiilor;
10. alte interese publice majore.

(2) Punctele 9 și 10 de la alineatul (1) nu se aplică păsărilor. Punctele 2 și 9 de la alineatul (1) nu se aplică speciilor de plante cuprinse în anexa IV la Directiva habitate.

(3) Autorizațiile prevăzute la alineatul (1) nu sunt acordate decât dacă obiectivul măsurii în cauză nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător prin alte mijloace și dacă populațiile de specii de animale sau de plante din arie nu sunt deteriorate prin intervenție.

(4) Cererile de autorizare introduse potrivit alineatului (1) trebuie motivate și trebuie să cuprindă următoarele informații:

[...]

(6) Autorizația nu poate fi acordată următoarelor persoane:

[...]

(7) Autorizația trebuie să conțină toate informațiile prevăzute la alineatul (4) și să prevadă că nu înlocuiește autorizația de drept privat pe care o dețin persoanele care dispun de terenurile în cauză. Pentru autorizațiile acordate în scopuri științifice, autoritatea trebuie să impună și păstrarea documentelor justificative de comun acord cu o instituție științifică recunoscută.

[...]”

23 Articolul 104 din Sbg JagdG prevede:

„[...]

(4) Autoritatea poate autoriza alte derogări de la interdicții [...] dacă acest lucru nu pune în pericol populația speciei sălbatice în cauză și dacă nu există nicio altă soluție satisfăcătoare pentru a atinge obiectivul urmărit. Aceste derogări nu pot fi acordate decât pentru următoarele obiective:

- a) protecția altor animale sau plante sălbatice și conservarea habitatelor lor naturale;
- b) prevenirea daunelor grave asupra culturilor, șeptelului, pădurilor, apelor piscicole, precum și, în cazul vânatului cu blană, asupra altor bunuri;
- c) sănătatea publică și siguranța publică sau, în cazul vânatului cu blană, alte motive imperative de interes public major, mai ales de ordin social sau economic sau referitoare la consecințe pozitive asupra mediului;
- d) cercetarea și instruirea;
- e) sporirea populației acestor specii sau relocalizarea acestora, precum și creșterea necesară în acest scop;
- f) comercializarea unui număr mic de animale (sau de părți de animale sau de produse obținute din aceste animale) din specii de vânat cu pene a căror capturare sau ucidere este autorizată [...]"

Landul Tirol

24 Este vorba despre următoarele dispoziții: articolul 1 alineatul (1), articolul 2 alineatul (2), articolele 5-9, articolele 22-24 și articolul 28 alineatul (3) din Legea privind protecția naturii din landul Tirol [Tiroler Naturschutzgesetz 1997, LGBl. (Tirol) nr. 33/1997, denumită în continuare „Tiroler NSchG”]; articolul 1 alineatul (1) și alineatul (2) literele a) și b), articolul 3, precum și articolul 6 alineatul (1) prima teză și alineatul (2) din Regulamentul privind protecția naturii din landul Tirol [Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBl. (Tirol) nr. 95/1997, denumit în continuare „Tiroler NSchVO”].

25 Articolul 1 alineatul (1) din Tiroler NSchG prevede:

„Prezenta lege are ca obiect conservarea și ocrotirea naturii, fundament al vieții umane, astfel încât:

- a) diversitatea, caracteristicile și frumusețea acesteia,

- b) valoarea recreativă a acesteia,

- c) bogăția acesteia în specii de animale și de plante autohtone și în habitate naturale, precum și

- d) echilibrul acesteia, cât mai intact și performant posibil,

să fie prezervate și menținute sau restaurate. Conservarea și ocrotirea naturii privește toate formele de manifestare ale acesteia, în special peisajele, indiferent dacă sunt în stare naturală sau sunt rezultatul acțiunii antropogene. Agricultură și silvicultură ecologice au o importanță deosebită în această privință. Natura nu trebuie exploatată în asemenea măsură încât să îi fie diminuată valoarea pentru generațiile următoare.”

26 Articolul 2 alineatul (2) din Tiroler NSchG prevede:

„Măsurile privind utilizarea tradițională agricolă sau silvicolă nu sunt supuse autorizării potrivit prezentei legi.

Această regulă nu se aplică pentru măsurile care privesc pădurile aluviale, [...] zonele umede, [...] ariile de protecție a naturii și ariile de protecție specială, [...]”

27 Articolul 5 din Tiroler NSchG prevede:

„Sunt interzise pe întreg teritoriul landului:

- a) organizarea de competiții sportive cu autovehicule echipate cu motor cu combustie internă, cu excepția terenurilor care fac obiectul unei autorizații [...]

- b) utilizarea elicopterelor pentru transportul de persoane în scopuri turistice, cu excepția deplasării între aeroporturi;

- c) utilizarea vapoarelor echipate cu motor cu combustie internă pe cursurile de apă naturale, cu excepția punerii în executare a proiectelor care fac obiectul unei autorizații conforme dreptului aplicabil în materie de protecție a naturii și în măsura necesară acestor proiecte;

- d) orice deteriorare durabilă a ghețarilor și a bazinelor hidrografice ale acestora, cu excepția exploataării, întreținerii sau reparației instalațiilor existente, inclusiv modificarea acestora [...]"

28 Articolul 22 din Tiroler NSchG prevede:

„(1) Guvernul landului clasifică, prin regulament, drept specii de plante protejate speciile de plante sălbatice a căror populație este amenințată în mod general sau în anumite zone și care trebuie conservate pentru a salvagarda interesele de protecție a naturii, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1).

(2) În regulamentele pe care le adoptă potrivit alineatului (1), guvernul landului poate interzice, în măsura în care este necesar pentru salvagardarea populațiilor anumitor specii de plante:

[...]"

29 Articolul 23 din Tiroler NSchG prevede:

„(1) Guvernul landului clasifică, prin regulament, drept specii de animale protejate speciile de animale sălbatice care nu pot fi vâdate a căror populație este amenințată în mod general sau în anumite zone și care trebuie conservate pentru salvagardarea intereselor de protecție a naturii, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1).

(2) În regulamentele pe care le adoptă potrivit alineatului (1), guvernul landului poate interzice, în măsura în care este necesar pentru salvagardarea populației anumitor specii de animale:

- a) perturbarea, urmărirea, capturarea, prinderea sau deținerea, vii sau moarte, transportul, oferirea spre vânzare, vânzarea, achiziționarea sau uciderea animalelor din speciile protejate;

- b) îndepărtarea din mediul lor natural, vătămarea sau distrugerea, deținerea, transportul, oferirea spre vânzare, vânzarea sau achiziționarea formelor de dezvoltare a animalelor din speciile protejate (precum ouă, larve sau crisalide);

- c) deținerea, transportul, oferirea spre vânzare, vânzarea sau achiziționarea unor părți de animale din speciile protejate (precum pene sau piei);

- d) îndepărtarea sau distrugerea siturilor de reproducere și a cuiburilor animalelor din speciile protejate;

- e) supunerea habitatelor animalelor din specii protejate [...] unor tratamente care fac imposibilă supraviețuirea lor în acest habitat.

Interdicțiile adoptate în temeiul dispozițiilor de la literele (a)-(d) de mai sus pot fi limitate la un număr determinat de animale și forme de dezvoltare a animalelor, la anumite forme de dezvoltare determinate și la anumite perioade și anumite zone; interdicțiile adoptate în temeiul dispoziției de la litera (e) pot fi limitate la anumite perioade și la anumite zone.

(3) Orice persoană care afirmă că animalele din specii protejate pe care le transportă, deține, utilizează sau oferă spre vânzare au fost obținute prin prăsilă în Tirol sau au fost importate din alt land sau din străinătate trebuie să dovedească acest lucru, la cererea autorităților.

(4) O autorizație a autorităților competente în domeniul protecției naturii este necesară pentru punerea în libertate în natură a animalelor care nu intră sub incidența dispozițiilor legale privind vânătoarea sau pescuitul și care nu aparțin speciilor indigene. Această autorizație poate fi acordată doar dacă nu pot fi prevăzute nicio modificare majoră a florei și a faunei existente și nicio vătămare a intereselor de protecție a naturii, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1).

(5) În regulamentele pe care le adoptă potrivit alineatului (1), guvernul landului poate include dispoziții privind capturarea și strângerea animalelor sălbatice din

speciile protejate, inclusiv a formelor de dezvoltare ale acestora, pentru a asigura că aceste activități se desfășoară în mod corespunzător. În acest context, pot fi interzise anumite metode de capturare, precum și utilizarea anumitor mijloace de capturare.”

30 Articolul 24 din Tiroler NSchG prevede:

„Se interzice perturbarea sau urmărirea deliberată a animalelor sălbatice care nu pot fi vâdate și care nu aparțin speciilor protejate, capturarea acestora fără un motiv justificat, precum și îndepărtarea, vătămarea sau distrugerea fără un motiv justificat a siturilor lor de reproducere, a cuiburilor sau a formelor lor de dezvoltare.”

Procedura precontencioasă

31 După examinarea diverselor acte cu putere de lege și acte administrative privind transpunerea directivei comunicate de Republica Austria, la 13 aprilie 2000, Comisia a adresat acestui stat membru o scrisoare de punere în întârziere în cadrul căreia îi imputa faptul că nu a transpus complet sau corect anumite dispoziții ale directivei.

32 Prin scrisoarea din 27 iulie 2000, Republica Austria a prezentat Comisiei observații în această privință. Prin scrisoarea respectivă, Republica Austria informa Comisia în special cu privire la adoptarea unor măsuri pentru modificarea anumitor dispoziții naționale. Cu toate acestea, Republica Austria prezenta și o argumentare diferită de cea a Comisiei în ceea ce privește alte elemente ale transpunerii directivei.

- 33 Prin scrisoarea din 17 octombrie 2003, Comisia a emis un aviz motivat în care concluziona că Republica Austria nu își îndeplinise obligațiile care îi revin în temeiul directivei, întrucât nu transpusesese în mod complet sau corect mai multe dispoziții ale acesteia.
- 34 Prin scrisoarea din 23 decembrie 2003, Republica Austria a răspuns acestui aviz motivat în mod similar cu cel din răspunsul la scrisoarea de punere în întârziere.
- 35 În aceste condiții, Comisia a decis să introducă prezenta acțiune.

Procedura în fața Curții

- 36 În cadrul cererii, Comisia formulase împotriva pârâtei douăzeci și șapte de motive privind neîndeplinirea obligațiilor.
- 37 În memoriul în apărare, aceasta din urmă a recunoscut temeinicia a șaptesprezece dintre motivele respective, menținându-și poziția cu privire la celelalte.
- 38 În cadrul replicii, Comisia a renunțat la două dintre motivele privind neîndeplinirea obligațiilor.

- 39 În urma unei solicitări formulate de Curte în temeiul articolului 54a din Regulamentul de procedură, având ca obiect comunicarea unor informații suplimentare privind instrumentele juridice naționale care fac obiectul acțiunii, Comisia a renunțat și la motivele privind neîndeplinirea obligațiilor referitoare la articolul 6 alineatele (3) și (4), precum și la articolele 7, 11 și 15 din directivă.
- 40 Rezultă că acțiunea se întemeiază în final pe paisprezece motive privind neîndeplinirea obligațiilor, referitoare la transpunerea articolului 1, a articolului 6 alineatele (1) și (2), a articolelor 12 și 13, precum și a articolului 16 alineatul (1) și a articolului 22 litera (b) din directivă.
- 41 Republica Austria nu contestă faptul că dreptul austriac în vigoare la data expirării termenului stabilit prin avizul motivat nu era conform dispozițiilor directivei în ceea ce privește anumite aspecte, care sunt avute în vedere de șapte motive privind neîndeplinirea obligațiilor.

Cu privire la acțiune

Cu privire la motivele necontestate privind neîndeplinirea obligațiilor

Argumentele Comisiei

— Încălcarea articolului 12 din directivă în landurile Styria și Tirol

- 42 Comisia arată că articolul 13d alineatul (1) din Legea privind protecția naturii din landul Styria (Steiermärkisches Naturschutzgesetz, denumită în continuare „Stmk

NSchG”) prevede că guvernul landului Styria transpune articolul 12 din directivă prin adoptarea unui regulament în acest sens. Cu toate acestea, articolul 4 din Regulamentul privind protecția naturii din landul Styria (Steiermärkische Naturschutzverordnung, denumit în continuare „Stmk NSchVO”), care conține lista animalelor care beneficiază de protecție în cursul întregului an, nu ar constitui o transpunere completă a articolului 12 din directivă, întrucât nu ar acoperi toate speciile protejate în temeiul anexei IV litera (a) la aceasta.

- 43 Comisia subliniază că, potrivit articolului 23 alineatul (1) litera (a) din Tiroler NSchG, guvernul landului Tirol trebuie să declare, prin regulament, drept specii protejate pe cele menționate în anexa IV litera (a) la directivă. Or, dispozițiile Tiroler NSchVO nu ar relua toate speciile menționate.

— Încălcarea articolului 13 din directivă în landurile Carintia, Styria și Tirol

- 44 Comisia consideră că anexa I referitoare la articolul 1 din regulamentul privind protecția speciilor de plante din landul Carintia (Kärntner Pflanzenartenschutzverordnung) nu asigură o protecție adecvată pentru toate speciile de plante enumerate în anexa IV litera (b) la directivă.

- 45 Comisia susține că, potrivit articolului 13c alineatul (1) din Stmk NSchG, guvernul landului Styria trebuie să adopte un regulament care să asigure transpunerea articolului 13 din directivă. Or, un astfel de regulament nu ar fi fost adoptat. În plus, articolele 1 și 2 din Stmk NSchVO, care determină speciile de plante care beneficiază de protecție totală sau parțială, nu ar asigura o transpunere completă a directivei, având în vedere că acestea nu reiau toate speciile protejate menționate în anexa IV litera (b) la directivă.

46 Comisia subliniază că, potrivit articolului 22 alineatul (1) litera (a) din Tiroler NSchG, guvernul landului Tirol trebuie să declare, prin regulament, drept specii de plante protejate pe cele enumerate în anexa IV litera (b) la directivă. Or, Tiroler NSchVO nu ar institui un regim de protecție pentru toate speciile menționate la litera respectivă a anexei menționate.

— Încălcarea articolului 16 alineatul (1) din directivă în landurile Styria și Tirol

47 Comisia arată că articolul 62 alineatul (2) din Legea privind vânătoarea din landul Styria (Steiermärkisches Jagdgesetz) nu ține seama de faptul că nu sunt autorizate dispoziții derogatorii decât dacă este garantat că populațiile din speciile protejate sunt menținute la un „stadiu corespunzător de conservare”.

48 Comisia susține că, în ceea ce privește tipurile de habitate naturale prioritare, interdicția prevăzută la articolul 3 din Tiroler NSchVO nu ține seama de cerința unui „stadiu corespunzător de conservare”. Aceasta ar fi valabil și pentru speciile de plante menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Tiroler NSchVO și pentru speciile de animale menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (e) din același regulament.

49 Guvernul austriac indică faptul că diferite măsuri de transpunere sunt în curs de elaborare de către autoritățile competente ale landurilor în cauză. Acestea din urmă ar urmări astfel să asigure conformitatea cu dispozițiile directivei a tuturor textelor juridice interne despre care este vorba.

Aprecierea Curții

- 50 Potrivit unei jurisprudențe constante, existența unei neîndepliniri a obligațiilor trebuie apreciată în funcție de situația din statul membru astfel cum aceasta se prezenta la momentul expirării termenului stabilit în avizul motivat, modificările ulterioare ale actelor cu putere de lege și ale normelor administrative neputând fi luate în considerare de către Curte (a se vedea în special hotărârea din 30 mai 2002, Comisia/Italia, C-323/01, Rec., p. I-4711, punctul 8, și hotărârea din 27 octombrie 2005, Comisia/Luxemburg, C-23/05, Rec., p. I-9535, punctul 9).
- 51 Întrucât avizul motivat a fost notificat Republicii Austria la 17 octombrie 2003, având în vedere termenul stabilit prin avizul respectiv, data la care pârâta trebuia să fi asigurat conformitatea dispozițiilor de drept intern cu dispozițiile directivei era 17 decembrie 2003.
- 52 Din informațiile prezentate în legătură cu motivele privind neîndeplinirea obligațiilor menționate mai sus reiese că guvernul austriac nu contestă faptul că măsurile necesare pentru a asigura transpunerea directivei în ceea ce privește toate aspectele avute în vedere nu fuseseră adoptate în termenul stabilit în avizul motivat.
- 53 Se impune, așadar, constatarea că acțiunea este întemeiată în ceea ce privește motivele privind neîndeplinirea obligațiilor referitoare la transpunerea articolului 12 din directivă în landurile Styria și Tirol, a articolului 13 din directivă în landurile Carintia, Styria și Tirol, precum și a articolului 16 alineatul (1) din directivă în landurile Styria și Tirol.

Cu privire la motivele privind neîndeplinirea obligațiilor contestate

Încălcarea articolului 1 din directivă în landul Salzburg

— Argumentele părților

- 54 Comisia arată că articolul 5 din Sbg NSchG stabilește o serie de definiții care nu le transpun în mod corect pe cele prevăzute la articolul 1 literele (e), (g), (i) și (l) din directivă, referitoare la noțiunile „stadiu de conservare a unui habitat natural”, „specii de interes comunitar”, „stadiu de conservare a unei specii” și „arie specială de conservare”.
- 55 Comisia adaugă că este adevărat că articolul 5 punctul 9 din Sbg NSchG face trimitere la noțiunile de menținere și de readucere la un stadiu corespunzător de conservare, însă fără a le defini. Pe de altă parte, nici articolul 3a din Sbg NSchG, care s-ar limita la a prevedea compararea intereselor, nici articolele 22a, 22b și 29 din aceeași lege, care s-ar referi la anumite măsuri de protecție complementare, nu ar constitui o transpunere corectă a articolului 1 din directivă.
- 56 Guvernul austriac consideră că transpunerea articolului 1 din directivă în dreptul landului Salzburg este conformă dreptului comunitar. Într-adevăr, toate elementele acestei dispoziții ar fi reluate în legea aplicabilă, prin recurgerea la noțiunea „vătămare”, în coroborare cu obiectivele de conservare. Ar fi vorba despre următoarele noțiuni juridice din directivă și despre următoarele dispoziții naționale:
- „stadiul de conservare a unui habitat natural”: articolul 1 litera (e) din directivă, articolul 5 punctele 8 și 9, precum și articolul 22a alineatele (3) și (4) din Sbg NSchG;

- „specii de importanță comunitară”: articolul 1 litera (g) din directivă; „stadiul de conservare a unei specii”: articolul 1 litera (i) din directivă; articolele 3a, 22a, 22b și 29 din Sbg NSchG;

- „arie specială de conservare”: articolul (1) litera (l) din directivă; articolul 5 punctele 9 și 10, precum și articolul 22a din Sbg NSchG.

— Aprecierea Curții

- 57 Trebuie amintit în prealabil, după cum reiese din al patrulea și al unsprezecelea considerent al directivei, că habitatele și speciile avute în vedere de aceasta fac parte din patrimoniul natural al Comunității și că pericolele care le amenință sunt adesea de natură transfrontalieră, astfel încât toate statele membre au responsabilitatea comună de a adopta măsuri de conservare.
- 58 În ceea ce privește domeniul aflat în discuție, Curtea a subliniat că exactitatea transpunerii are o importanță deosebită într-un caz precum cel în speță, în care gestionarea patrimoniului comun este încredințată fiecărui stat membru pentru propriul teritoriu (a se vedea hotărârea din 20 octombrie 2005, Comisia/Regatul Unit, C-6/04, Rec., p. I-9017, punctul 25, și hotărârea din 10 ianuarie 2006, Comisia/Germania, C-98/03, Rec., p. I-53, punctul 59).
- 59 Cu privire la definițiile prevăzute la articolul 1 din directivă, Curtea a hotărât că noțiunile respective trebuie transpuse în ordinea juridică a statelor membre (a se vedea hotărârea din 24 iunie 2003, Comisia/Portugalia, C-72/02, Rec., p. I-6597, punctul 17).

- 60 În primul rând, în ceea ce privește noțiunile definite la articolul 1 literele (e) și (i) din directivă („stadiu de conservare a unui habitat natural” și „stadiu de conservare a unei specii”), trebuie să se remarce că, deși expresia „stadiul de conservare corespunzător” este utilizată la articolul 5 punctul 9 din Sbg NSchG, cuprinsul dispozițiilor în litigiu din dreptul național nu include totuși toate caracteristicile prevăzute la literele mai sus menționate ale articolului 1 din directivă.
- 61 Or, o astfel de tehnică legislativă nu garantează că toate elementele definițiilor în discuție sunt efectiv luate în considerare la punerea în aplicare a directivei, deși aceste elemente sunt determinante în ceea ce privește sensul și întinderea protecției habitatelor și a speciilor avute în vedere.
- 62 În consecință, nu se poate considera că articolul 5 punctele 8 și 9, precum și articolele 3a, 22a, 22b și 29 din Sbg NSchG reprezintă o transpunere legislativă suficientă a articolului 1 literele (e) și (i) din directivă.
- 63 În al doilea rând, în ceea ce privește articolul 1 litera (g) din directivă, se impune constatarea că această dispoziție conține de asemenea un număr mare de parametri care urmăresc să definească noțiunea „specii de importanță comunitară”.
- 64 În schimb, articolele 3a, 22a, 22b și 29 din Sbg NSchG se referă numai la compararea intereselor, la măsurile administrative complementare privind ariile europene de conservare, la modalitățile de acordare a derogărilor de la interdicțiile prevăzute de lege, precum și la protecția specială a plantelor sălbatice. Noțiunea de specii de importanță comunitară nu este menționată în cadrul acestor articole.

- 65 Nu s-ar putea, aşadar, considera că dispozițiile respective transpun articolul 1 litera (g) din directivă.
- 66 În al treilea rând, în ceea ce priveşte articolul 1 litera (l) din directivă, trebuie să se remarce că articolul 5 punctul 10 din Sbg NSchG, care trebuie coroborat cu punctul 9 de la articolul respectiv – care prevede ca obiectiv menţinerea şi readucerea la un stadiu corespunzător de conservare – utilizează termenii „arie europeană de conservare” în locul expresiei „arie specială de conservare”. Ariile avute în vedere de acest articol sunt, printre altele, siturile care au fost înscrise de către Comisie pe lista siturilor de importanţă comunitară, potrivit articolului 4 alineatul (2) din directivă, precum şi siturile propuse de landul Salzburg pentru a fi înscrise în această listă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din directiva respectivă.
- 67 Mai trebuie adăugat că articolul 22a alineatele (2)-(4) din Sbg NSchG desemnează cu precizie măsurile care trebuie luate pentru îndeplinirea obiectivelor de protecţie referitoare la „ariile europene de conservare”.
- 68 Reiese din cele de mai sus că articolul 5 punctele 9 şi 10, precum şi articolul 22a din Sbg NSchG conturează, cu o exactitate juridică suficientă, o definiţie a siturilor care sunt incluse în noţiunea „arie specială de conservare”, în sensul articolului 1 litera (l) din directivă.
- 69 În concluzie, această ultimă dispoziţie a fost transpusă în mod corect în landul Salzburg.

- 70 Rezultă că prezentul motiv al Comisiei nu este întemeiat decât cu privire la netranspunerea articolului 1 literele (e), (g) și (i) din directivă.

Încălcarea articolului 6 alineatul (1) din directivă în landul Austria Inferioară

— Argumentele părților

- 71 Comisia arată că articolul 9 alineatul (5) din Nö NSchG se limitează la a prevedea o obligație de a lua, „după caz”, măsuri adecvate de întreținere, dezvoltare și conservare. Or, de la articolul 6 alineatul (1) din directivă ar decurge că trebuie adoptate „măsuri de conservare necesare” în toate cazurile, și nu „după caz”. Într-adevăr, în această ultimă dispoziție, sintagma „după caz” nu s-ar referi decât la planurile de gestionare și nu ar putea fi considerată o restricție generală a obligației de a adopta actele administrative și clauzele contractuale necesare.
- 72 Guvernul austriac susține că obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din directivă nu este de a adopta, în toate cazurile, măsuri de conservare, ci numai măsurile de conservare „necesare”. În orice caz, dacă astfel de măsuri s-ar impune în plus față de obligațiile și interdicțiile ce trebuie adoptate în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Nö NSchG, acestea ar fi într-adevăr adoptate efectiv de către autoritățile competente ale landului, pentru a atinge un stadiu de conservare corespunzător.

— Aprecierea Curții

- 73 Trebuie amintit mai întâi că directiva stabilește norme complexe și tehnice în domeniul dreptului mediului și că, prin urmare, statele membre au în special obligația de a se asigura că legislația pe care o adoptă în vederea asigurării transpunerii acestei directive este clară și precisă (a se vedea hotărârea Comisia/Regatul Unit, citată anterior, punctul 26).
- 74 În ceea ce privește motivul formulat de către Comisie, trebuie subliniat că atât articolul 6 alineatul (1) din directivă, cât și articolul 9 alineatul (5) din Nö NSchG folosesc termenii „după caz”. Cu toate acestea, în dispoziția de drept intern, termenii respectivi se referă în mod general la toate măsurile de conservare, ceea ce înseamnă că, potrivit acestei dispoziții, punerea în aplicare a unor astfel de măsuri nu este obligatorie.
- 75 În schimb, la articolul 6 alineatul (1) din directivă, aceiași termeni nu se referă decât la cazuri bine definite, mai precis la anumite mijloace sau opțiuni tehnice de conservare care sunt definite drept „planuri de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare”.
- 76 Astfel, directiva impune adoptarea măsurilor de conservare necesare, ceea ce exclude, pentru statele membre, orice marjă de apreciere în această privință și limitează eventuala posibilitate de reglementare sau de decizie a autorităților naționale la mijloacele pentru punerea în aplicare și la opțiunile tehnice ce pot fi aplicate în cadrul măsurilor respective.
- 77 Rezultă că nu se poate considera că articolul 9 alineatul (5) din Nö NSchG transpune în mod suficient obligația de a adopta, în toate cazurile, măsurile de conservare necesare pentru ariile speciale de conservare.

78 În această privință, nu poate fi acceptat argumentul invocat de guvernul austriac potrivit căruia, în orice caz, această dispoziție de drept intern este interpretată conform directivei atunci când sunt necesare măsuri de conservare.

79 Într-adevăr, o astfel de interpretare conformă a dispozițiilor de drept intern nu poate, singură, să prezinte claritatea și precizia necesară pentru a fi îndeplinită cerința siguranței juridice (a se vedea în acest sens hotărârea din 19 septembrie 1996, Comisia/Grecia, C-236/95, Rec., p. I-4459, punctul 13, și hotărârea din 10 mai 2001, Comisia/Țările de Jos, C-144/99, Rec., p. I-3541, punctul 21).

80 În plus, nu se poate considera că o serie de simple practici administrative, care pot, prin însăși natura lor, să fie modificate de administrație în mod arbitrar și care sunt lipsite de o publicitate adecvată, constituie executarea obligațiilor care le revin statelor membre pentru transpunerea unei directive (a se vedea hotărârea din 13 martie 1997, Comisia/Franța, C-197/96, Rec., p. I-1489, punctul 14, hotărârea din 7 martie 2002, Comisia/Italia, C-145/99, Rec., p. I-2235, punctul 30, și hotărârea din 10 martie 2005, Comisia/Regatul Unit, C-33/03, Rec., p. I-1865, punctul 25).

81 Prin urmare, trebuie să se constate că legislația landului Austria Inferioară nu este conformă articolului 6 alineatul (1) din directivă.

82 Acțiunea este, așadar, întemeiată cu privire la acest aspect.

Încălcarea articolului 6 alineatul (1) din directivă în landul Austria Superioară

— Argumentele părților

- 83 Comisia indică faptul că articolul 15 alineatul (2) din Oö NSchG prevede posibilitatea de a adopta planuri de întreținere a peisajelor. Cu toate acestea, o astfel de posibilitate nu ar fi suficientă în raport cu obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din directivă.
- 84 Comisia arată în plus că, potrivit aceleiași dispoziții, guvernul landului poate adopta pentru ariile protejate planuri de întreținere a peisajelor care cuprind măsuri care sunt „necesare în interes public și care nu îngreunează în mod semnificativ exploatarea economică autorizată a terenurilor respective”. Or, teza subordonată privind „exploatarea economică” ar fi concepută ca o restricție a obligației de a adopta planuri de întreținere a peisajelor.
- 85 Guvernul austriac arată că articolul 6 alineatul (1) din directivă conferă statelor membre posibilitatea de a determina natura măsurilor de protecție ce trebuie luate.
- 86 Acest guvern susține și că articolul 15 alineatul (2) din Oö NSchG este conform directivei, având în vedere că noțiunea „exploatare economică” nu poate fi interpretată decât ca o exploatare care respectă normele de protecție aplicabile ariilor protejate. O exploatare contrară obiectivelor de protecție prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din directivă nu ar putea fi, așadar, autorizată de către autoritățile legislative sau administrative competente.

— Aprecierea Curții

- 87 Trebuie amintit în prealabil că, prin termenii folosiți la articolul 6 alineatul (1) din directivă, legiuitorul comunitar a vrut să impună statelor membre obligația de a lua măsurile de conservare necesare care răspund cerințelor ecologice ale tipurilor de habitate naturale și ale speciilor menționate în anexele I și, respectiv, II la directivă.
- 88 Se impune totuși constatarea că articolul 15 alineatul (2) din Oö NSchG, potrivit căruia „ariile europene de protecție” și „ariile de protecție a naturii” „pot” face obiectul unor planuri de întreținere a peisajelor, conferă guvernului landului o marjă de apreciere cu privire la aspectul dacă se impune luarea „măsurilor de conservare necesare”.
- 89 Or, astfel cum s-a arătat la punctul 76 din prezenta hotărâre, o astfel de analiză nu este lăsată la aprecierea statelor membre. Acest motiv este suficient pentru a se considera că articolul 15 alineatul (2) din Oö NSchG nu constituie o transpunere corectă a articolului 6 alineatul (1) din directivă.
- 90 Mai trebuie adăugat că respectivul articol 15 alineatul (2) nu precizează întinderea noțiunii „exploatare economică autorizată” și că este plauzibil ca intervenții de această natură să poată constitui un obstacol pentru luarea măsurilor de conservare necesare. În concluzie, această dispoziție este, și în această privință, incompatibilă cu articolul 6 alineatul (1) din directivă.
- 91 Rezultă din cele de mai sus că legislația landului Austria Superioară nu este conformă dispoziției respective din directivă.

92 Prin urmare, acțiunea Comisiei este întemeiată cu privire la acest aspect.

Încălcarea articolului 6 alineatul (2) din directivă în landul Tirol

— Argumentele părților

93 Comisia arată că nici articolele 1 și 2, nici articolele 5 sau 14 din Tiroler NSchG nu permit să se considere că articolul 6 alineatul (2) din directivă a fost transpus în mod conform dreptului comunitar. Articolele 22, 23 și 24 din Tiroler NSchG ar privi protecția speciilor de plante, a speciilor de animale sau de păsări, precum și măsuri referitoare la speciile neprotejate, dar nu ar prevedea o interdicție de a deteriora ariile speciale de conservare.

94 Guvernul austriac arată că obligația prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din directivă este luată în considerare de dispozițiile din Tiroler NSchG mai sus menționate.

95 Într-adevăr, deși admite că dispozițiile respective nu conțin o interdicție specifică de deteriorare a ariilor speciale de conservare, acest guvern consideră totuși că transpunerea obligației respective nu impune în mod necesar transcrierea literală a textului articolului 6 alineatul (2) din directivă. Autoritatea legislativă a landului s-ar fi asigurat că se ține seama în mod corespunzător de această cerință de protecție, astfel încât s-ar garanta că habitatele naturale și habitatele speciilor nu sunt deteriorate și că speciile pentru care au fost desemnate aceste arii nu sunt perturbate.

- 96 Guvernul respectiv adaugă că, în orice caz, modificările legislative aduse de articolul 14 din Tiroler NSchG au asigurat conformitatea legii respective cu directiva.

— Aprecierea Curții

- 97 Trebuie să se observe, în primul rând, că articolul 14 din Tiroler NSchG nu a fost introdus decât după expirarea termenului stabilit în avizul motivat. Această modificare legislativă este, astfel, lipsită de relevanță pentru aprecierea prezentului motiv privind neindeplinirea obligațiilor, potrivit jurisprudenței Curții amintite la punctul 50 din prezenta hotărâre.

- 98 În ceea ce privește prima obligație prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din directivă, care impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a evita, în ariile speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, față de argumentarea formulată de guvernul austriac în ceea ce privește modalitățile de transpunere a articolului 6 alineatul (2) din directivă, trebuie subliniat că dreptul landului Tirol în vigoare la expirarea termenului stabilit în avizul motivat nu cuprindea dispoziții caracterizate de precizia juridică necesară care să impună autorităților competente să evite deteriorarea habitatelor respective (a se vedea în acest sens hotărârea Comisia/Regatul Unit, citată anterior, punctul 37).

- 99 În aceste condiții, nu poate fi acceptată argumentarea potrivit căreia contextul juridic general ce rezultă din legislația în vigoare în landul Tirol îndeplinește cerințele de mai sus.

100 În ceea ce privește a doua obligație care rezultă de la articolul 6 alineatul (2) din directivă, care impune statelor membre să ia măsurile necesare pentru a evita perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate ariile speciale de conservare, se impune constatarea că articolele 22-24 din Tiroler NSchG nu transpun nici această obligație, având în vedere că acestea nu privesc speciile a căror conservare necesită desemnarea ariilor respective, și anume speciile menționate în anexa II la directivă, ci speciile menționate în anexa IV litera (a) la aceasta din urmă, a căror protecție intră sub incidența articolului 12 din directivă.

101 Or, protecția speciilor pentru care au fost desemnate arii speciale de conservare trebuie asigurată în mod integral (a se vedea hotărârea din 13 februarie 2003, Comisia/Luxemburg, C-75/01, Rec., p. I-1585, punctul 43).

102 În consecință, legislația landului Tirol nu este conformă articolului 6 alineatul (2) din directivă.

103 Prin urmare, acțiunea Comisiei este întemeiată cu privire la acest aspect.

Încălcarea articolului 16 alineatul (1) din directivă în landurile Austria Inferioară și Salzburg

— Motivul privind legislația landului Austria Inferioară

Argumentele părților

104 Comisia susține că articolele 20, 21 și 22 din Nö NSchG nu fac referire la criteriul „menținer[ii] la un stadiu corespunzător de conservare” și că nu sunt enumerate în

mod exhaustiv condițiile și criteriile ce trebuie îndeplinite pentru a putea deroga de la sistemul de protecție prevăzut în directivă, în mod contrar prevederilor articolului 16 alineatul (1) din aceasta.

- 105 Comisia adaugă că interdicțiile prevăzute la articolul 95 din Nö JagdG se referă numai la speciile de animale care trăiesc în stare sălbatică și că nu se aplică, așadar, altor specii.
- 106 Guvernul austriac consideră că protecția impusă prin directivă este asigurată de articolul 20 alineatul (4) din Nö NSchG, datorită tehnicii legislative alese. Într-adevăr, autoritățile competente ar trebui, pe de o parte, să acționeze în mod conform directivei și, pe de altă parte, să respecte interdicțiile prevăzute în legislația privind vânatoarea. În practică, derogările nu ar fi acordate decât în mod foarte restrictiv, mai precis numai dacă nu există riscul niciunui pericol semnificativ la adresa speciilor protejate de plante și de animale sălbatice.
- 107 Acest guvern susține de asemenea că aceeași dispoziție asigură respectarea principiului siguranței juridice, întrucât ar impune autorităților competente să determine în mod explicit mijloacele, instalațiile și metodele de capturare sau de ucidere autorizate.
- 108 Guvernul respectiv explică în final că derogările prevăzute la articolul 21 alineatele (1) și (2) din Nö NSchG nu s-ar putea aplica niciodată în cazul unei vătămări intenționate a plantelor, animalelor sau habitatelor protejate.

Aprecierea Curții

- 109 Trebuie amintit în prealabil că articolele 12-14 și articolul 15 literele (a) și (b) din directivă constituie un ansamblu coerent de norme care impun statelor membre instituirea unor regimuri de protecție strictă a speciilor de animale și de plante în cauză (a se vedea în acest sens hotărârea Comisia/Regatul Unit, citată anterior, punctul 112).
- 110 Trebuie să se observe și că articolul 16 din directivă – care definește în mod precis criteriile pe baza cărora statele membre pot prevedea derogări de la interdicțiile stabilite la articolele 12-15 din aceasta – constituie o dispoziție derogatorie de la sistemul de protecție prevăzut în directivă. În consecință, acest articol trebuie interpretat în mod restrictiv (a se vedea hotărârea Comisia/Regatul Unit, citată anterior, punctul 111).
- 111 Trebuie adăugat în această privință că, potrivit articolului 16 alineatul (1) din directivă, orice măsură națională care derogă de la interdicțiile prevăzute în directivă trebuie supusă condiției să nu existe o alternativă satisfăcătoare.
- 112 Rezultă din aceasta că dispoziții naționale care nu supun acordarea derogărilor de la interdicțiile prevăzute la articolele 12-14 și la articolul 15 literele (a) și (b) din directivă tuturor criteriilor și condițiilor prevăzute la articolul 16 din aceasta, ci, în mod incomplet, numai anumitor elemente ale acestora, nu pot constitui un sistem conform acestui din urmă articol.
- 113 În plus, astfel cum s-a amintit la punctul 80 din prezenta hotărâre, o practică administrativă conformă dispozițiilor unei directive nu este suficientă pentru a asigura o transpunere corectă a dreptului comunitar.

- 114 În ceea ce privește, mai întâi, articolul 20 alineatul (4) din Nö NSchG, trebuie să se remarce în primul rând că, deși acesta prevede că se pot acorda derogări dacă nu există un risc de pericol pentru flora și fauna sălbatice, nu exclude totuși astfel de derogări în cazul în care populațiile speciilor în cauză nu se află într-un stadiu de conservare corespunzător.
- 115 Or, în temeiul articolului 16 alineatul (1) din directivă, stadiul corespunzător de conservare a populațiilor respective în aria de extindere naturală reprezintă o condiție necesară și prealabilă pentru acordarea derogărilor pe care acesta le prevede.
- 116 În aceste condiții, ambiguitatea care caracterizează formularea articolului 20 alineatul (4) din Nö NSchG este incompatibilă cu cerința unei transpuneri precise și clare a articolului 16 alineatul (1) din directivă (a se vedea, prin analogie, hotărârea din 23 martie 1995, Comisia/Grecia, C-365/93, Rec., p. I-499, punctul 9).
- 117 În al doilea rând, în ceea ce privește motivele de derogare, se impune constatarea că articolul 20 alineatul (4) din Nö NSchG menționează cu titlu de exemplu derogări în scopuri științifice sau pedagogice.
- 118 Or, deși este adevărat că astfel de derogări pot intra sub incidența articolului 16 alineatul (1) litera (d) din directivă, formularea dispoziției respective din dreptul național nu exclude totuși faptul că pot fi autorizate derogări pentru alte motive decât cele care sunt enumerate însă în mod exhaustiv la articolul 16 alineatul (1) literele (a)-(d) din directivă.

- 119 În al treilea rând, trebuie să se sublinieze că articolul 20 alineatul (4) din Nö NSchG nu reia nici condițiile de derogare prevăzute la articolul 16 alineatul (1) litera (e) din directivă, și anume cerința ca orice măsură derogatorie să fie însoțită de condiții de strictă supraveghere și să aibă un caracter selectiv și limitat.
- 120 În continuare, în ceea ce privește articolul 21 din Nö NSchG, este suficient să se amintească faptul că articolul 16 alineatul (1) din directivă nu prevede motive de derogare în favoarea unei exploatare comerciale de natură agricolă sau silvicolă.
- 121 În sfârșit, în ceea ce privește argumentarea guvernului austriac întemeiată pe dispozițiile legislației privind vânatoarea, trebuie să se observe că aplicarea articolului 20 alineatul (4) din Nö NSchG este de natură să încalce articolele 12-15 din directivă în afara domeniului vânătorii. În plus, chiar dacă autoritățile competente respectă dispozițiile naționale de protecție a naturii privind exercitarea vânătorii, un astfel de sistem nu este de natură să creeze un cadru juridic conform dispoziției comunitare care enumeră în mod exhaustiv motivele de derogare admise. Într-adevăr, articolul 95 din Nö JagdG nu conține o astfel de listă de motive, ci se limitează la a interzice anumite metode de vânatoare pentru anumite specii de animale.
- 122 Din considerațiile ce precedă rezultă că legislația landului Austria Inferioară nu este conformă articolului 16 alineatul (1) din directivă.
- 123 Acțiunea Comisiei este, așadar, întemeiată cu privire la acest aspect.

— Motivul privind legislația landului Salzburg

Argumentele părților

- ¹²⁴ Comisia arată că articolul 34 din Sbg NSchG și articolul 104 alineatul (4) din Sbg JagdG nu reiau criteriul „menținer[ii] la un stadiu corespunzător de conservare” prevăzut la articolul 16 alineatul (1) din directivă. În plus, motivele de derogare prevăzute la articolul 34 alineatul (1) punctele 2 și 9 din Sbg NSchG privind fabricarea băuturilor și construirea instalațiilor nu ar putea fi încadrate la niciunul dintre motivele enumerate la articolul 16 alineatul (1) din directivă.
- ¹²⁵ Guvernul austriac susține că, în măsura în care articolul 16 alineatul (1) din directivă prevede posibilitatea de a deroga de la interdicțiile prevăzute în directivă, ar fi contrar logicii sistemului de protecție astfel instituit ca, în cadrul unei dispoziții privind acordarea derogărilor, să se impună o obligație de readucere la un stadiu corespunzător de conservare. De altfel, articolul 34 alineatul (3) din Sbg NSchG ar fi mai restrictiv decât articolul 16 alineatul (1) din directivă, în măsura în care orice măsură derogatorie trebuie să evite deteriorări în ceea ce privește populațiile de specii de plante sau animale care sunt prezente în aria în cauză.

Aprecierea Curții

- ¹²⁶ Trebuie să se observe că termenii „menținere la un stadiu corespunzător de conservare” ce figurează la articolul 16 alineatul (1) din directivă se referă la o situație care este definită la articolul 1 litera (i) din aceasta și care conține, pe de o parte, elemente generale menționate la primul paragraf al literei respective și, pe de

altă parte, diferite criterii de natură cumulativă. După cum rezultă de la punctul 59 din această hotărâre, le revine statelor membre obligația de a transpune aceste noțiuni în dreptul intern cu o precizie juridică suficientă.

127 În schimb, articolul 104 alineatul (4) din Sbg JagdG prevede că pot fi acordate derogări „dacă aceasta nu pune în pericol populația speciei sălbatice în cauză”. Această dispoziție se îndepărtează de la sistemul de protecție prevăzut în directivă, având în vedere că permite derogări de la interdicțiile de principiu fără a le subordona cerinței privind menținerea populațiilor speciilor în cauză la un stadiu corespunzător de conservare.

128 În ceea ce privește articolul 34 alineatul (1) din Sbg NSchG, justificările întemeiate pe fabricarea de băuturi și, respectiv, pe construirea de instalații nu pot fi încadrate la niciunul dintre motivele identificate în mod exhaustiv la articolul 16 alineatul (1) din directivă.

129 Trebuie, așadar, să se considere că a fost dovedită neîndeplinirea obligațiilor invocate.

Încălcarea articolului 22 litera (b) din directivă în landul Austria Inferioară

— Argumentele părților

130 Comisia observă că, în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Nö NSchG, autorizația de introducere a unor specii care nu sunt indigene depinde de un criteriu care nu

este prevăzut în directivă, și anume ca daunele eventuale să nu fie „durabile”. Pe de altă parte, această dispoziție nu ar interzice toate vătămările habitatelor naturale în aria lor de extindere naturală, precum și asupra florei și faunei sălbatice indigene cauzate de introducerea intenționată a speciilor care nu sunt indigene.

- ¹³¹ Guvernul austriac consideră că, în urma unei interpretări conforme cu directiva a articolului 17 alineatul (5) din Nö NSchG, autorizația de a introduce în natură o specie care nu este indigenă sau nu este adaptată condițiilor locale va fi întotdeauna refuzată dacă o astfel de intervenție aduce atingere faunei și florei indigene.

— Aprecierea Curții

- ¹³² Se impune constatarea că articolul 17 alineatul (5) din Nö NSchG permite introducerea intenționată a speciilor de animale sau plante care nu sunt indigene, cu condiția ca habitatele naturale, precum și fauna și flora sălbatice indigene să nu fie afectate în mod durabil.

- ¹³³ Or, un astfel de regim nu constituie o transpunere corectă a sistemului de protecție prevăzut în directivă. Acest sistem impune de fapt ca orice măsură derogatorie să respecte condițiile stabilite la articolul 22 litera (b) din directivă, în special cea potrivit căreia nu ar putea fi acordată o autorizație decât cu condiția să nu afecteze negativ habitatele naturale.

- 134 Trebuie să se sublinieze în acest sens că expresia „să nu afecteze negativ” constituie o cerință de protecție lipsită de ambiguitate și care o depășește pe cea prevăzută la articolul 17 alineatul (5) din Nö NSchG.
- 135 Prin urmare, trebuie să se considere că a fost dovedită neîndeplinirea obligațiilor invocată.
- 136 Din considerațiile ce precedă rezultă că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1, al articolului 6 alineatele (1) și (2), al articolelor 12 și 13, precum și al articolului 16 alineatul (1) și al articolului 22 litera (b) din directivă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 137 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată, iar Republica Austria a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a apărărilor sale, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 138 În ceea ce privește motivele privind neîndeplinirea obligațiilor menționate în cererea introductivă la care Comisia a renunțat într-un stadiu ulterior al procedurii, trebuie să se constate că abandonarea motivelor respective a intervenit ca urmare a modificării instrumentelor juridice naționale în cauză. Această renunțare este,

așadar, imputabilă pârâtei, având în vedere că dispozițiile de drept intern nu au fost adaptate cerințelor dreptului comunitar decât cu întârziere. Prin urmare, potrivit articolului 69 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, se impune obligarea Republicii Austria la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) **Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 literele (e), (g) și (i), al articolului 6 alineatele (1) și (2), al articolelor 12 și 13, precum și al articolului 16 alineatul (1) și al articolului 22 litera (b) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.**
- 2) **Respinge acțiunea pentru restul motivelor.**
- 3) **Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături